

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 540/2564

พนักงานอัยการจังหวัดระยอง โจทก์ นาย ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 336 ทวิ, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 357, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 336 ทวิ บัญญัติให้ผู้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ต้องรับโทษหนักขึ้นกว่าที่บัญญัติไว้ อีกกึ่งหนึ่ง กรณีที่มียานพาหนะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดสามกรณีคือ ผู้กระทำความผิดใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุมเท่านั้น มิใช่บัญญัติให้ถือว่ายานพาหนะนั้นเป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำความผิด จำเลยทั้งสองกับพวกลักทรัพย์ลวดทองแดงสำเร็จแล้ว จึงนำลวดทองแดงของผู้เสียหายที่ลักมาซุกซ่อนบรรทุกในรถกระบะของกลางพาลวดทองแดงนั้นไป รถกระบะของกลางจึงไม่ใช่เครื่องมือหรือเป็นส่วนหนึ่งในการลักทรัพย์อันเป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงและไม่ใช้ทรัพย์ที่มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด อันจะพึงรับตาม ป.อ. มาตรา 33 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 335, 336 ทวิ, 357 ริบรถกระบะ ของกลาง จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพฐานลักทรัพย์ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (7) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ, 83 จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 1 ปี 15 เดือน และปรับจำเลยทั้งสองคนละ 30,000 บาท จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 13 เดือน 15 วัน และปรับคนละ 15,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี คุณสมบัติของ จำเลยทั้งสอง โดยให้จำเลยทั้งสองไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือนต่อครั้ง ภายในกำหนด 1 ปี กับให้จำเลยทั้งสองกระทำกิจกรรมบริการสังคมจำนวน 18 ชั่วโมง (ที่ถูก คนละ 18 ชั่วโมง) ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ยกฟ้องข้อหารับของโจร รถกระบะของกลางไม่ใช่ทรัพย์สิน ที่จำเลยทั้งสองใช้ในการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์โดยตรง ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลมีอำนาจสั่งรับตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) จึงให้ยกคำขอในส่วนนี้ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ริบรถกระบะ ของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาใน ปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า รถกระบะ ของกลาง เป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำความผิดอันพึงรับหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ บรรยายฟ้องว่าในการลักทรัพย์ตามฟ้องจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้รถกระบะของกลางเป็น ยานพาหนะในการบรรทุกซุกซ่อนพาทรัพย์นั้นไป อันเป็นการใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่ การกระทำความผิด การพาทรัพย์นั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม จึงเป็นการฟ้องว่าจำเลยทั้งสอง กระทำความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปและโดยใช้

ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด การพาทรัพย์นั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (7) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ ซึ่งมาตรา 336 ทวิ เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติให้ผู้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ต้องรับโทษหนักขึ้นกว่าที่บัญญัติไว้อีกทั้งหนึ่ง กรณีที่มียานพาหนะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดสามกรณีคือ ผู้กระทำความผิดใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ดังนั้นบทบัญญัติมาตรา 336 ทวิ จึงเป็นเพียงบทบัญญัติถึงเหตุที่จะทำให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นเท่านั้น มิใช่บัญญัติให้ถือว่ายานพาหนะนั้นเป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำความผิด การที่จะรับรถกระบะของกลางจึงต้องเป็นกรณีที่เป็นทรัพย์ที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) แม้อันนี้จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ แต่ข้อเท็จจริงตามฟ้องก็เป็นกรณีที่จำเลยทั้งสองร่วมกันลักทรัพย์ลวดทองแดง น้ำหนักประมาณ 70 กิโลกรัมของผู้เสียหายแล้วนำไปบรรทุกชุกซ่อนในรถกระบะของกลางพาลวดทองแดงนั้นไป พฤติการณ์ตามที่บรรยายในคำฟ้องดังกล่าวฟังได้เพียงว่าจำเลยทั้งสองกับพวกลักทรัพย์ลวดทองแดงสำเร็จแล้ว จำเลยกับพวกจึงนำลวดทองแดงของผู้เสียหายที่ลักมาบรรทุกในรถกระบะของกลางพาลวดทองแดงนั้นไป ดังนี้ แม้จำเลยกับพวกจะบรรทุกลวดทองแดงในลักษณะชุกซ่อน รถกระบะของกลางก็ไม่ใช่เครื่องมือหรือเป็นส่วนหนึ่งในการลักทรัพย์อันเป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำความผิดโดยตรงและไม่ใช่ทรัพย์ที่มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด อันจะพึงรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นให้รับรถกระบะของกลางมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่รับรถกระบะ ของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

ดิเรก อิงคินันท์ · ภาณุวัฒน์ สุกะพันธุ์ · วินัย เรืองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/540/2564>